

LES TASQUES DEL MOVIMENT SINDICAL EN AMÈRICA LLATINA ¹

Lev Trotski

11 d'octubre de 1938

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de: "Las tareas del movimiento sindical en América Latina", en, *Escritos*, Tom X, volum 1, Editorial Pluma, Bogotá, 1976, pp. 114-118.

Entre el 6 i el 8 de setembre s'ha celebrat en Mèxic un congrés de representants sindicals de diversos països llatinoamericans la conseqüència del qual fou la fundació d'una "Confederación de Trabajadores Latinoamericanos". Els sotasignats considerem la nostra obligació declarar davant dels treballadors d'Amèrica Llatina i de tot el món que aquest congrés, preparat a esquenes de les masses, fou utilitzat unilateralment amb propòsits que res tenen a veure amb els interessos del proletariat llatinoamericà sinó que, per contra, són fonamentalment hostils a aqueixos interessos. La "Confederación" creada en aquest congrés no representa la unificació del proletariat organitzat del nostre continent sinó una fracció política estretament lligada a l'oligarquia de Moscou.

De Mèxic només, ni s'hi invità ni s'hi admeté les organitzacions següents: la Casa del Pueblo, la CROM i la CGT. El camarada Mateo Fossa, que arribà de Buenos Aires amb mandat de vint-i-quatre sindicats independents argentins, no fou admès en el congrés simplement per ésser opositor al stalinisme. Podríem assenyalar organitzacions sindicals de tots els països llatinoamericans que des del començament foren deliberadament allunyades dels preparatius previs al Congrés per tal de no trencar la seua homogeneïtat política, és a dir la seua subordinació total al stalinisme.

La majoria dels delegats al congrés sindical han participat també en el congrés contra la guerra i el feixisme, on tingueren oportunitat d'esplaiar-se amb amplitud sobre la seua línia política. Tots ells votaren buides resolucions sobre la lluita contra el feixisme però repudiaren decididament (excepte els representants de Puerto Rico i Perú) la lluita contra l'imperialisme. Aquesta política caracteritza plenament la burocràcia de Moscou, que davant de les amenaces de Hitler cerca la confiança i amiatat de les democràcies imperialistes: França, Gran Bretanya i els Estats Units. Les masses treballadores d'Amèrica Llatina, que veuen en el feixisme al seu enemic mortal, no poden abandonar, ni tan sols per un instant, la lluita irreconciliable contra l'imperialisme, encara que aquest s'amague darrere de la màscara de la democràcia. És per això que el proletariat i els pobles d'Amèrica Llatina no poden tenir objectius comuns amb la burocràcia stalinista! No és possible oblidar que, en nom de l'amiatat amb la

burguesia de França i Anglaterra, la burocràcia stalinista ha estrangulat el moviment dels obrers i camperols espanyols!

L'imperialisme "democràtic", que a Amèrica Llatina és infinitament més fort que l'imperialisme feixista, intenta (no sense èxit) introduir a través del robatori, l'engany i la concessió de privilegis els seus propis agents polítics en els nostres països, tant en la burgesia, en la burocràcia burgesa i la intel·liguència petit burgesa com, també, en els estrats superiors de la classe obrera. Aqueixos elements corruptes de la burocràcia o l'"aristocràcia" obrera generalment alberguen sentiments servils, ni proletaris ni revolucionaris, cap als seus protectors imperialistes. Els agents de l'oligarquia del Kremlin utilitzen aquests sentiments per tal de reconciliar el proletariat llatinoamericà amb els esclavistes "democràtics".

Cal afegir-hi que a Mèxic, on els sindicats, malauradament, depenen directament de l'estat, els llocs de la burocràcia sindical es cobreixen generalment amb elements provinents de la intel·liguència burgesa. Es tracta d'advocats, enginyers, etcètera, persones que no tenen res en comú amb la classe obrera i que només pretenen utilitzar les organitzacions sindicals en el seu propi benefici, ja siga per a millorar la seua situació econòmica ja siga per tal d'afavorir les seues carreres polítiques. Esforçant-se per ocultar als obrers la seua política cruament egoista, aquests arrivistes burgesos sovint apareixen com "antifeixistes" i "amics de l'URSS", quan en realitat són agents de l'imperialisme anglosaxó.

Per tal de mantenir els sindicats en poder de la seua fracció, aixafen feroçment la democràcia obrera i emmudeixen tot plantejament crític, comportant-se com perfectes gàngsters amb les organitzacions que lluiten per la independència revolucionària del proletariat de l'estat burgès i de l'imperialisme estranger. En dividir d'aquesta manera el moviment sindical i estimular la lluita entre les seues distintes tendències, els agents de Stalin afebleixen el proletariat, el corrompen, soscaven la democràcia al nostre país i, de fet, li aplanen el camí al feixisme. L'advocat mexicà Lombardo Toledano, electe secretari de la Federació Latinoamericana que ell mateix ha organitzat, és el dirigent sobre qui recau major responsabilitat d'aquesta política criminal.

Els sotasignats som ardents i devots partidaris de la unificació del proletariat llatinoamericà i que aquest estretisca els majors lligams possibles amb el proletariat dels Estats Units d'Amèrica del Nord. Però, com sorgeix del que diem, aquesta tasca està encara per realitzar-se. L'organització política fraccional que s'ha format en setembre no constitueix una ajuda sinó un obstacle per a la seua realització.

Estem fermament convençuts que es pot aconseguir la unificació del proletariat llatinoamericà basant-se en els principis següents:

1.- La total independència del moviment sindical del seu propi govern burgès i de tot imperialisme estranger, ja siga feixista ja siga “democràtic”.

2.- Un programa revolucionari de lluita de classes.

3.- L’expulsió del moviment sindical dels arrivistes petit burgesos, aliens a la classe obrera.

4.- La unificació en cada país de tots els sindicats obrers basant-se en la democràcia proletària. Que la lluita ideològica dins dels sindicats es conduísca de manera lliure i fraternal, que la minoria se sotmeta estrictament a la majoria i s’aplique en l’acció una disciplina de ferro.

5.- La preparació honesta d’un congrés sindical llatinoamericà amb la participació activa de les masses treballadores, és a dir amb una discussió seriosa i sense restriccions sobre les tasques del proletariat llatinoamericà i els seus mètodes de lluita.

El nostre proletariat ha d’entrar fermament en l’escena històrica per a prendre a les seues mans el destí de Llatinoamèrica i assegurar el seu futur. El proletariat unificat atraurà desenes de milions de camperols indiamericans, eliminarà les fronteres hostils que ens divideixen i organitzarà les vint-i-quatre repúbliques i possessions colonials sota les banderes dels Estats Units Obrers i Camperols de Llatinoamèrica.

Presentem aquest programa perquè el discutisquen totes les organitzacions obreres del nostre continent. Obrers revolucionaris d’Amèrica Llatina, vostès tenen la paraula!

¹ Aparentment aquest article s’escrigué per a fer-lo circular i publicar-lo com a petitori però hom no sap qui el signà ni si es publicà. [Part de la nota de l’edició castellana]